

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11970/2022
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Милановић адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање из Београда, Филијала Врање, због стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 785/22 од 04.04.2022. године, на седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 785/22 од 04.04.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3720/18 од 20.01.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор ненадлежности суда, док је ставом другим изреке одбијен тужбени захтев тужиље да јој тужени, на име стицања без основа неоснованим умањењем трећине пензије у периоду од децембра 2015. до 22.06.2018. године, исплати појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 785/22 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиље и потврђена означена првостепена пресуда у ставу другом изреке, осим у делу тог става за исплату обустављеног износа пензије за јуни 2018. године са каматом и у трећем ставу изреке, у којим деловима је укинута и враћена првостепеном суду на поновно суђење (став други изреке).

Против правноснажног дела пресуде донете у другом степену тужила је, на основу чл. 403. и чл. 407. ст. 3. и 4. ЗПП, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, благовремено изјавила ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Странке могу да изјаве ревизију, у складу са одредбама ЗПП, против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1); при чему ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 403. став 3). Истим законом је прописано да ревизија против одлуке другостепеног суда није дозвољена ни у спору мале вредности (члана 479. став 6), при чему су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1).

У конкретном случају, правноснажном пресудом донетом у другом степену је одбијена жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда којом је одбијен тужилџин захтев из тужбе од 06.12.2018. године за обавезивање туженог на исплату износа од 115.288,46 динара (у појединачним месечним износима са каматом како је то наведено у другом ставу изреке првостепене пресуде) неосновано стеченог обуставом исплате трећине тужилџине пензије у периоду од децембра 2015. до 22.06.2018. године.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, и одбацио је, применом члана 413. ЗПП, као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић